

R M K I.

1369

~~B. Q. hung.~~

~~460. l.~~

Q. M. K. I.

1369

1369

Kolossi Török Ist
ván.

Ar edgyes életnek ...
káros vóltairól. ... irat-
tot versek.

Löcse, 1688. 8r.

(8 fxtlan levél. Sándor Ist-
ván M. Könyvesházában
nincs említve.)

A Z
EDGYES ÉLET-
nek kedvetlen és káros vól-
taról, az Társfalvalónak gyönyö-
rűséggel tellyeshafznáról, s-az
jó Gazda-Afzszonynak
ditsiretiről iratot
VERSEK.

Az Fariséus és Fukear Eneke notájára.

ezek mellé adatott az Kakasról vött Ha-
sonlatosságban a Papok tisztitól
való Enek-is.

à
Stephano T. Colossino.

*Genes 2, 18. Nem jó embernek egyedül lenni,
azokáért segitőt teremtek néki,
hogy ő előttelegyen.*

In commendationem utriusq; Operis
præposuit Johannes Bodo Szent-
Mártoni.

Az edgyes életet ha ki jó valhattya,
Olvasván ez irást mindgyárt el-hadhattyá,
Az Szent Házasságra ő magát adhattya,
Az Isten is annak leszen kegyes Atya.
Egyedül lételben sok nehéz kár vagyon,
Szegény edgyes embert sok bű űti agyon,
Azért minden férfi Házastársot fogjon,
Hogy igaz öröme sóha el ne fodgyon.

Te is Papi rend nézz itt Kakas példájára,
Nagy szorgalmatoson vigyázz is az nyáyra,
Hogy amaz nagy napon fel-keelvén szárnyadról
örömmel repülhegy az szép Menyországba.

PRIMA PARS.

De vita solitaria ac Vidua detestatione.

Jőy elő musáknak éneklő serege, Heli-
chon Hegyének ki vagy ékesége, lásd szí-
vemnek melly nagy ő keferűsege, Ejjel Nap-
pal rágván sok bánatnak ferge.

Kezd velem számlálni sok nyomorúságit, az
egyes életnek alkalmatlanságit, az egyedül való
ember akadályit, tars-nélkül valónak sűrű nya-
valyáit.

Oh Felleéges Isten mely keferves dolog, kinek
tellyes élte csak bánatban forog, nints ki vigasz-
tallya mikoron nyomorog, szívében gyakorta
sok kárán háborog.

Nints ki gyámolítja sullyos gondaitban, el-
csik ez szíve gondos dolgaiban, maga házánál is nin-
tsen bátorságban, vagyon mindenkor csak az
nagy busulásban.

Nintsen kire bizni Istentől vött jóvát, szolgálai
meg-lopják s predállják marháját, baráti meg-
láttyák gyakran házatáját, hogy valamiképpen
vegyék adományát.

Mindent kérnek tölle hogy köztök fel-
szon, mert nintsen magzattya ki számára tartson,
jobb hogy életében barátinak adgyon, hogy
magának jó hirt holta után hadgyon.

Metszefz ugymond ezzel nem kell az fiadnak,
tellyes életemben tartlak barátomnak, mindenütt
hirdetem jó akaratomnak, jelét, és nagy voltát ez
adományodnak.

Rá veszik mindenre mert nints ki ellenze, bõ
adakozását hogy viszsa térítse, nints házába
olly, az kire szemét vesse, az kinek kedvejért jóvát
szűkõn költse.

Betegsege esvén száraz ágyba fekszik, szép tár-
sa kezei õt nem emelgetik, kíváné valami ételt
nem kérdezik, szemei keserven csak az ajtó-
nézik.

De nintsen ki hozzon valami jó étet, vigasz-
talására senki nem érkezet, baráti az kiknek fok
jóval fizetet, távul mentek menten hogy meg-
betegedet.

Párnáját az ki meg-puhogassa nintsen, ki lyu-
kad oldala száraz ágy fenekén, hogy firattya for-
sat szübõl keservesen, szegénynek fájdalma õ-
regbedik menten.

Hogy nints maradékia azon busul szíve,
magtalanul sirba szál alá az teste, senkinek-is
nem fáj szomorú esete, ruhájok festõbe nem
vetik érette.

Senki-is jajsoval õtett nem kesergi, szemeibõl
kõnyvét érte nem ejti, tárfa selyvéjére kezét
nem terjeszti, süveg vette õtet senki nem kéérti.

Elté-

Eltében-is chez fok kéértet járál, hogy Re-
mete modra puszta házba szorul, álnokságos ör-
dög õtet veszi tárful, melly miatt gyakorta ha-
lálra el-ámul.

Nem jó az puszta s-edgyes élet soha, bator-
sagtól üressé felelemmel rakva, kéértetre nagyob
alkalmatossága, ott vagyon ördögnek fok tfin-
talansága.

Kristus-is puszta-ba hogy méne egyedül, más
felõl ördög-is menten oda körül, hán-ton hán-
nya tõrit az Mefsias körül, látván hogy ki-fzakatt
az emberek között. *Matt. 4. 1. 3.*

Három-fele nyilat tegzébe hordozza, az ártat-
lan Jesust az kikkel aránza, az első ostromon
egyiket ki-rántya, azzal nem árthatván másikat
ragadgya. *1. 6.*

Mellyet szent írásból tõrve elõ hozza, hogy az-
zal Urunkat inkább meg-fzálhassa, õ akarattýára
az szívet hajthassa, nem gondolván azt hogy
gyalázattýát vallyá.

Azzal sem árthatván fordittya õ tegzét, har-
mad ostromra-is nyilat abból készit, világ orszá-
ginak dütsõ fenyeffégét, mutatván igiri azok
örökségét. *1. 8. 9.*

Az igiri az mi nem õ adhatoja, mert az orszá-
gokat a nagy Isten birja, azok birodalmát csak õ
változtattya, mint hogy kezdetben-is õ volt
formálója.

Szent olajjal lévén Ur Jesus fel-kenve, néki
nem árthata ördög kísértete, Angyalok szolgál-
nak sereggel mellette, az ördög szégyenr vall,

s. el-távozik tőle. *Actor. 10. 7. 38. Hebr. 1. 7. 9. Matth. 4. 7. 11.*

Ha így kísértetre az áldott Messiást, az emberek közöttül hogy ne próbálna mást, meg-kerül ez akar mely hatalmas Atlást, álnoksággal veszi körül az szép Pallást.

Pállas vala az szép Eva Afzfzony Anyánk, ki az ördök miatt lön nekünk Mostohánk mert mi-atta vagy on számtalan nyavalyánk, miá követke-zék az halál-is reánk. *Eccel. 25. 33.*

Ki mikor egyedül Paradi-ton kertben, mint Páva sétálna nagy gyönyörűségben, szemei vol-nának széjjel tekintélben, szebb szebb gyümöl-tsőket kívánván szívében.

Leg ottan utánna veté az kelepczit, nem érez-vén közel hozzálenni férjét, hogy egyedül vala meg-kísértte szívet Alma szépségével édesítvén inyét. *Gen. 3. 7. 1. 4. 5. 6.*

Eva egysege lön fok gonosz-nak oka, a' nyomorúságban nagy bővön fel raka, maradékira is azokban botsára, kiknek most-is minden az tar-láját fujja. *vers. 16.*

Israel Leánya Dinais mint jára, kit az Hemor fia Sikem el-ragada, akarattya ellen erővel el-hálá, mellyel gyaláztaték az Szent Jakob háza. *Gen. 34. 7. 2. 7.*

Hogy ha Bátyyainál meg-maradot volna, egyedül azoktól fe-len nem tért volna, szép szűz Koszoruját meg-meg-tartotta volna, okot vér ontásra nem is adot volna. *7. 25. 26.*

Hamis vádolálba Joseff miért esék, Afzfzo-nya

nya házába mert egyedül lépék, gonosz Afzfzo-nyától úgy meg-probáltaték, neki nem engedvén tömlőtze vetteték. *Gen. 39. 11. 20.*

David-is egyedül hogy folyoson járna, déli álom után szépen mulatozna, ellenbe Betfabé ő szép testét mossa, mellyel az Királynak szívet fel-lobbantya. *2. Sam. 11. 2.*

Alkalmatosfágra nézd ördög mint vigyáz, az edgyes Dávidra nagy kísértetet ráz, midőn Bet-fabera az ő szeme tsatáz, akkor készítették neki keserves gyász.

Susánna-is hogy ha Kertből szolgálóit, mel-lőlle nem külte volna el Leányit, egyedül nem maradt volna kísértetik, nem szenvette volna agh Birák vádlását. *Dan. 13. 19.*

Az ki társal jár kél vagy hogy azzal lakik, un-dok hit búzibe nem könnyen keverik, társa tisz-tasága mellet meg sekülzik, az egy penig könnyen bé-vádoltathatik.

Ut vitium vites vitij quoq. suspicionem:

Semper eos tecum, quos verearis habere.

Ha vétkeket el-akar sz azérr távoztatni, s tsak gyanoságát is annak el-kerülni, mindenkor ol-lyakkal légy kiktől tudgy fe-lni, artatlanságodrol kik tudgyanak szolni.

Hogy Péter el-hagyá az Apostolokat, miko-ron az Sidok meg fogák Urunkat, ottan meg-ta-gadá Krisztust Királyunkat, egy leánytól halván ijegető szokat. *Matt. 26. 69.*

Fel-támadván Kristus ő koporfojából, külön ment volt Tamas az Apostoloktól, hitetlenség-ben

ben eset nem híven Urárol, hogy fel-költ Atyá-
nak hatalmasságából. *Job. 20. 24.*

Judas-is Mesterét menten el-árula, Apostol
társait mihelyen el-hagyá, egyedül maradván ma-
gát fel-akasztá, lelkét kárhozatra az ördöknek
adá. *Matt 27. 5.*

Menyi fok Remetét ejtet kísértetben, álnok-
ságos Sathan egyedül létebben, addig kívánczo-
tak az pusztá helyekben, hogy a' miatt tóttek
fokkárt a' lelkekben.

Róllok olvasom az barát Legendában, hogy
gyakran jelent meg nékik a' pusztában, az ördög
hol Medve, s Farkas ábrázatban, hol kigyó és
Pardutz, s. oroszlán formában.

Némellyet szép Afzszony személyében pro-
bált, hálót után vetvén rutul-is meg tréfált, az ki-
re közzülők kietlenbe tálált, eleibe vetett fok ba-
jos akadált.

Sokakat környül vött Dandár feregekkel,
arannyas, ezüsts, fenyves fegyverekkel, ékesült
Vétézi tündér készülettél, rémitette öker meg-
jelenésével.

Isten sem jóvalya az egyedül lakást, mert ő
botsátá ki száján imez mondást: Nem jó az em-
bernek egyedül lenni, mást, nékie segitőt terem-
tek mindgyarást. *Gen. 2. 18.*

Ugy adá melléje Adámnak az Evát, az igen
szép Afzont minden élők annyát, oldala tsontya-
nak ísméré mint társat, úgy tartá mind éltig mint
társat, úgy tartá mind éltig mint Ur ajándékát.

vers. 22.

Mikor

Mikor követeket küldött az Ur Isten, hogy ő
dolga földön jobban véghez mennyen, leg gya-
kortáb kettőt küldött kik serényben, s. hivebben
el-jártak Ur követtségében.

Mikor az Ur Moysést arra botsátotta, Aegy-
tusbol népét Israelt ki-hozza, ő szent akarattyát
Faraonak szóllya, társul ő melléje Aron Papot
atta. *Exod. 4. 14.*

Abrahámnak jó hirt hogy az Ur izené, három
Angyalt küldé szarándok képébe, edgyik meg-
jelenté hogy magzatot szülne, az vén Sára néki
kiben örvendezne. *Gen. 18. 2. Hebr. 13. 2.*

Kettei Sodoma el-füllyesztésére, annak föld-
be a'lo bé-rekesztésére, méne jámbor Lothnak
védelmezésére, parázna városbol el-ki menté-
sére.

Az vén Tobias-is szorgalmatos vala, hogy az-
ő Fiának lenne uti tárfa, kivel bátorsaggal járna
ő utába, az miglen el juta Rages városában.

Tob. 5. 4. 5. 6

Ugy mutatá Isten Rafaelt melléje, az ő szent
Angyalát uti ől - tőzetbe, kivel kis Tobias dolgat
nagy jó végbe, hagyván még-istére az nagy Nini-
vébe. *Tob. 11. 1.*

Urunk hoz Baptista két Tanitvánt küldé,
hogy ő néki arról bizonságot tenne, ha ő volna
amaz áldot Mag kit nézne, az Isten Sz. népe s-ki-
re figyelmezne. *Matt 11. 2.*

Mikoron hetven két Tanitvánt rendele, ed-
gyenként azokat el nem ereztette, az Ur Kristus,

A 5

hanem

hanem ke tönként küldötte, prédikállania szél-
lyel Israelbe. *Luc. 10. 1.*

Szent Apostolit is küldötte kettönként az
tzeles világra szerre országoként, hogy tanít-
nának mint hatta az szerént, minden nemzeteket
széllyel városoként. *Mar. 6. 7. Matt. 28.*
7. 20.

Szamar öldani is két Tanítvánt küldé, szép
Jerusalembe az mellyen bé-méne, az vég Va-
tsora is hogy el-készülhetne, Sz. Pétert és Jánost
el-küldé a végre. *Luc. 19. 29. Luc. 22. 8.*

Koporfojához is ugyan ök futottak, fel-tá-
madásáról midőn hirt hallottak, edgyűt imád-
kozni Templomban is jártak, Samariában is ket-
ten borsáttattak. *Joh. 20. 4. Actor. 3. 3. 8. 14.*

Hogy kettönként jártak Krisztus Tanítványi,
lehetnek ennek szép imillyen okai; Mert az há-
boruban egymást segitteni, valoban szükség volt
ök helt vigasztalni.

Az edgyes embernek dolga veszedelmes, jár-
tába költébe felette felelmes, az Társaság pedig
oh ki kellemetes, nyajásággal kedves ökö haszon-
nal tellyes.

Salamon ez dolgot szépen jelentette, kettőt
edgyűt lenni mert jóbnak ítélte, azok társaságát
hasznosnak intézte, hogy edgyik másiknak lé-
gyen segítője. *Eccl. 49.*

Jaj pedig az egynek mert hogy ha el-esik,
nints ki fel-emelni ha el-tíszamodik, ágybaha
le-fekszik meg nem melegedik, kettő pedig ed-
gyűt jomelegbe nyugszik.

Ha

Ha valamellyikre ellenség támadand, hogy
meg-verje, ölle, velle szembe szálland, hogy ha
tárfa akkor mellette fel-álland, minden ember
ott szép győzedelmet láthat.

Tudván azért minden gyarlo természetit,
egyedül ne éllyen s-járjon mert próbait gonosz-
nak szenvedni nagy ökö kiferitetit, kikben ha aka-
dand meg-bánnya esetit.

Senki közzülünk nints ölle erős fegyverbe,
mint az Messias volt fel-öltözve Hűtbe, ne kíván-
közök hát élni kietlenbe, hanem tárfa éllyen az
gyülekezetbe.

SECUNDA PARS.

De vita Conjugata & Mulieris bo- na laudibus.

BOldog az Férő ki tsendes Ház néppel,
áldva vagyon Úrtól ezes Feleséggel, kedve
szerént való gyönyörű tseléddel, távul
ment illyentől Sathan kísértettel. *Eccl. 25.*
7. 11 10.

Ez illyen embernek többül napja száma, min-
denkoron vagyon békés nyugalma, szive tsen-
desz lévén vagyon tisztá álma, mert mellette va-
gyon kedves Házas-tárfa. *Eccl. 26. 1. 3. 4.*

Kinek szép szavának az ő édes volta, az férje
életét ugyan hoszszabittya, ökö el-méjétől kö-
vére.

véredik tsontya, szomorúságában ez vigasztalja.

Jól tud ez halgatni a' mikor szükséges, tsatso-go szavával garázdát nem keres, tselekedetiben, szovában szemérmes, mellyért mindenkéneligen ditiřetes. *Eccl* 26. 17.

Ollyan ez hazában mint égben fennlő Nap, vagy mint köřfég között jó példát ado Pap, senkire mód kívül nem huny és nem harap, mellyért korbáts ütēf a' háta nem is kap. *Ű*. 21.

Kedves ennél Isten törvénye a' mely szent, Templumba a' mellyért férjővel ő fel-ment, sok irrigye vagyon ki reá fogat fent, gonosz hirt hamisan szent életére kent.

Nem gondol ezzel mert szive nem vádollya, ártatlannak magát mindenben talállya, efféle dolgában Ura vigasztallja, jó hire nevében az ő pártjátállja.

Ő is mindenben csak jámbor Urától vár, őrizmarháját hogy ne találja kár, ház gondviselésbe forog gyakran és jár, nem fér erköltséhez semmi motfolyás sár.

Ő egy Latortol is ajándékot nem vött, azzal ő Uranak szívében kárt nem tőtt, tőkélleteffgre mindenkor gondyálott, hogy buja Iffiaktol sokszor próbálást vött.

Mert nem lehet soha olly tiszta Matrona, ha kir ajándékkal az Lator kínálna, azt jó kedvel tőlle köřzönettel kapna, azzal gyanóságba magát hogy nem hozna.

Inkáb rongyoson jár nagy alázatoson, hogy sem latortol vött ruhában sétallyon, jámbor Ura előt tsak kedvet tallalyon, felejtí hogy máshoz hűsēget mutasson.

Szaporitoja ez férje jószágának, nem adván ő magát az rut tékozlásnak, meg-nyittya az markát az szegény Koldusnak, bō jutalmát várván az alamifnának.

Szomorú Urának valahová mente, ő tőlle sokáig valo távol léte, senki addig neki őřmēt nem nézte, míg férje távul könnyőřgőt érette.

Ennek Ura haza semmi kárra nem jőtt, mert honn felesége mindenkkel jól tőt, meg-érkezē. sében nagy vidamsága lőtt, Urnak hálát adván tőlle áldást vött.

Több áldási között mert bizony nagy áldás, az szent Ur Istennek az eszes házastárs, ott vagyon Istenben valo gazdagodás, hol feleség miatt nintsen a' kár vallás.

Ezűstnél aranynál drágabb az Gyémántnál, sok ezer forintot érő szép jószágnál, vont ezűstbe jár-is más nem szebb nálánál, mert jó erköltsékesb a' bársony ruhánál.

Ez jámbor férjének drága koronája, mint Salamon Király régenten meg írta, szent Pál is az illyent dűtsőffégnek mondgya, mint kiben embernek vagyon minden jóva *Prov*. 12.

Illyent ad az Isten az jámbor embernek, az ki őřvenyén jár ő szent Törvényének, folyáfat

meg-áldgya tellyes életének, örömmel tölti be szívét ő hivének.

Illyent véén ember az kegyes Istentől, érette könyörgélt nyujtsón igaz hitből, hogy Isten éltesse kegyelmességéből, edgyessége ezzel kövessen szívéből.

Mert az által többül édesnemzetsege, maradékokra-is el-terjed az hire, szaporodo lévén kedves felesége, Asztalánál le-ül rendel szép gyermeke.

Az kikre hagyhattya Istentől vött jóvát, haszontalan helyre nem költi aranyát, mert előtte láttya szép fiát leányát, az kiknek kezekben szálittya jóságát.

Ha meg betegedik léfzen ki emelni, erőtlenségében a' karjait fogni, előtte szép társát láttya fenn állani, gyermekit-is az kik kezdik vigasztalni.

Ha ételt vagy italt kíván menten adnak, valamit szemei szégénnek kívánnak, fogyatkozása nints femmiből dorgának, sőt könnyebfsége lesz nyomoruságának.

Hogy ha fekvésében ágya keménedik, azt mindgyarást puhán ő néki meg-vetik, leple és mindene szép tisztán tartatik, feje hálé csik helyeb támasztatik.

Ha penig Istennek kedves akarattya, hogy ő tőlle lelkét magához kívánnya, abban-is ván neki nagy vigasztalása, mert halála után léfzen ki firaísa.

Szép társa s-gyermeki koporsója körül, ő hidedg teremit ottan fogják környül, jaj szoval firattyák szomorodot szüből, tudgyák hogy ez után nyavalyájok többül.

Nagy zokogásokkal késérik a' sirba, jaj édes Apám kiáltják azonba, immár maradunk tsak az nagy árvaságba, nállad nélkül léfzünk gyámoltalanságba.

Hogy külső jelét-is bánattyoknak adgyák, szomorú ruhába Attyokat gyászollyák, hogy tőlle meg-váltak azt szüből fájlallyák, jártokba költőkbe tsak ötet suhajtják.

Hát bizony embernek fok okokra nézve, jobb s-hasznosb mindenben társal való élte, Isten-is kezdetbe böltsen úgy rendelte, hogy ember egyedül világban ne élne.

Ti kik azért edgyes életet követtek, ekkédiglen s-igen nyomorultul éltek, ez hasznos tanátsnak kérlek engedgyetek, gogy tselédes Atyák ez után legyetek.

Láttjátok é melly szép és gyönyörűséges, társal való élet hasznos kellemetes, mind lélekre, testre nézve hidd szük séges, akar mint tsatsogjon a' Barát szerzetes.

Magatok kárával meg-tapa'ztaltátok, mennyi akadályban a' miatt juttatok, hogy ez ideiglen társ nélkül voltatok, én az tanáts, immár meg-ökofodgyatok.

Adgyon

Adgyon Isten annak tsendefz hársot, szivem
szeint kérem s kedves állapotot, ki magát ifjúsá-
ván bűnében el-hagyot, a' szent házasságra fzi
ből kivankozott.

Minden jova erre az Istennek szálljon, és
szent Fellege jobba felől álljon, holzfu élet-
tel is illyetent meg-áldgyon, az mellyért ő néki
hálá-adást mondgyon.

Ez néhány Verseket egy jó akaromnak, Eva
nélkül élő hű Patronusomnak, irám hogy enged-
gyen az én tanátsomnak, és Istentől társot kér-
jen ő magának.

Mikor ezer hat száz negyven három folyna, az
zöldellő Majus fogyo félben volna, az szép Nyá-
rád vize naponként tisztulna, szerzém ez éneket
hírül hogy maradna.

V E G E.

